

בזמן ילדה בפרשה

נקודות להתעלות מתוך הפרשה, ע"פ ועדים מכולל הר"ן

פרשת מסעי – בין המצרים ג'

שנה ג', גליון 130

ציפיה מוחשית

א] להתכונן לשאלה 'ציפית לישועה'.

בגמ' בשבת [לא.] אומרים חז"ל את הדברים ששואלים את האדם בשעה שמכניסין אותו לדין, בשביל שכל אחד ידע מראש להכין את עצמו, כמו שכל אחד הולך למשרד גדול לסדר ענין חשוב, דבר ראשון הוא מברר מהם הטפסים הנצרכים, שלא יחזירו אותו בשביל טופס קטן, על אחת כמה וכמה כשעומדים להגיע לבי"ד של מעלה, צריך לדעת מה הדברים החשובים שצריך להכין.

ומגלים לנו חז"ל ששה דברים ששואלים את האדם, "נשאת ונתת באמונה, קבעת עיתים לתורה, וכו' ציפית לישועה", זה אחד מהששה דברים שכל אחד צריך להכין, לצפות לישועה.

ובודאי שהיו אנשים שעלו למעלה ונשאלו "ציפית לישועה", והשיבו בחיוב! כל אחד לפי דרגתו שהצטער והתאבל על ירושלים, יכול לעלות למעלה ולומר "ציפיתי לישועה"!

ובמסכת גיטין [נז.] מספרים חז"ל שהיו לינאי המלך ששים עיירות בהר המלך, ומבואר שם שהיו צדיקים גדולים, ואעפ"כ כולם נכחדו. ושואלת הגמ' מפני מה נענשו? ומתרצת – מפני שלא התאבלו על ירושלים.

ובמדרש על התהילים כתוב, שבזמן דוד המלך היו ילדים שיכלו לדרוש את כל התורה כולה, ואעפ"כ נענשו בשביל שלא ביקשו את ירושלים, זה היה עוד לפני בנין ביהמ"ק, וא"כ התביעה עליהם היתה למה לא ביקשו שירושלים תיבנה, על אחת כמה וכמה אנחנו שנמצאים אחרי ביהמ"ק, כמה תביעה יש שנבקש ונתחנן על ירושלים שתיבנה מחדש.

בגמ' במנחות [פז.], על הפסוק "על חומותיך ירושלים הפקדתי שומרים כל היום וכל הלילה, תמיד לא יחשו המזכירים את ירושלים אל דמי לכם, ואל תתנו דמי לו עד יכונן ועד ישים את ירושלים תהלה בארץ, יש שם שומרים, מלאכים שנמצאים תמיד על חומות ירושלים, שואלת הגמ' מה הם אומרים תמיד? חד אמר "אתה תקום תרחם ציון, אלפיים שנה מלאכים עומדים על חומות ירושלים ואומרים 'אתה תקום תרחם ציון, תקום תרחם ציון, כמו בעלי מוסר, חוזרים על אותו דבר הרבה פעמים. ומ"ד אחר אמר שאומרים 'בונה ירושלים ה'".

ב] כל השנה ליל שבועות.

ולכן ננסה לתאר מעט הרגש מה מהמציב שיהיה אחר בנין ביהמ"ק, אולי בזכות זה יכנס בלבנו ציפיה לבנינו. **שהנה** כל אחד יודע, שלא כולם שוים בחשק ללמוד, אבל יש לילה אחד בשנה שכולם שוים, היינו בליל שבועות, בלילה הזה תיכנס לביהמ"ד ותמצא אותו מלא מפה אל פה, ילדים בחורים ואברכים, וכולם יושבים ועוסקים בתורה בחשק גדול. תגיד לילד – בוא אתן לך ממתק ותעזוב את הגמרא, הוא לא ישמע לך! גם ילדים שבמשך השנה בקושי אפשר לסחוב אותם ללימוד, עכשיו יש רוח טהרה שכולם באים ללמוד!

וכעת נתאר לעצמינו את המציב שיהיה לעת"ל, שיהיה כל השנה ליל שבועות!! (והרבה יותר מכך..) תכנס בכל לילה לביהמ"ד, ותראה אותו ג"כ מלא מפה לפה, אין דברים בטלים, אין פוליטיקה, "ומלאה הארץ דעה את ה' כמים לים מכסים", גם ברחוב לא תמצא מי שסתם עומד ומדבר, כי רוח טהרה אופפת את הכל.

ואותו דבר בתפילה, איך נראית התפילה שלנו, כמה מכוונים, כמה אומרים את המילים בהשתפכות הנפש? אבל לעת"ל כל השנה יהיה כמו בימים נוראים, אותו חרדת קודש לתפילה, אותו השתפכות הנפש וכונה שיש בר"ה ויו"כ, יהיה בכל שחרית, בכל מנחה ומעריב.. כל ברכה תהיה כמו "לשמוע קול שופר".

והשמחה שתהיה – כמו בפורים, שהרחובות מלאים שמחה וששון, כך תהיה ההרגשה בכל יום, הרי אנחנו

עובדים את הבורא עולם, אנחנו קרובים אליו!

(ובאמת זהו המצב הנרצה, כשהגוף מחובר לנשמה בלי מחיצות, ממילא הוא מרגיש את הצמאון הגדול של הנשמה לתורה, הוא מרגיש את הרעב לקרבת ה', ובודאי כשהוא עומד בתפילה הוא לא מפריע לנשמה עם צרכיו המגושמים).

[ג] לחיות עם כל קדושי עליון.

ומי יכול לתאר מה זה תחית המתים, מה פירוש לראות את הבית יוסף, את הרמ"א, וכו' וכו' כל קדושי עליון. איזה שפע קדושה יש רק מלראות את פניהם הקדושים. נלך ברחוב ונראה את הגאון מוילנא מדבר בלימוד עם הרמב"ם, הלשם ממתיק סוד עם הרמח"ל.

ולמעלה בקודש – כל הגאונים, ר' עמרם גאון, ר' שרירא גאון, ר' סעדיה גאון, ומעליהם האמוראים – להיות בשיעור כללי של ר' אשי, של רבה ור' יוסף, ולמעלה מהם התנאים – נזכה לקבל את פניו של רבינו הקדוש, של ר"מ, (והרי רבי אמר שכל חכמתו היא ממה שזכה לראות את ר"מ מאחוריו, איזה גדלות תהיה לנו כשנזכה לראות אותו ואת כל הצדיקים מלפניהם), נראה את החבורה הקדושה של ר"ש בר יוחאי, את הבית דין של שמאי והלל.

ומה נדבר אם נזכה להתפלל שחרית עם ירמיהו הנביא, מנחה עם שמואל הנביא, ומעריב עם יהושע בן נון, ובאמצע לשורר זמירות ותשבחות עם דוד המלך. איך יראה כשגילוי אליהו לא יהיה נחלת יחידים אלא כולם יוכלו לזכות לזה.. **ונגיע** לביהמ"ק נראה את משה רבנו יושב בסנהדרין כמלאך אלקים, את אהרן הכהן עומד ומשמש עם שמונה בגדים, ויחד איתו ר' ישמעאל בן אלישע שעלה לשמים, זכריה בן קבוטל, ר"א בן חרסום, ר' הונא, הש"ך ור' שמעון שקאפ, וכו' וכו'.

וצריך לזכור שכל גדולי עולם האלו היו צריכים לחיות אתנו ולהשפיע עלינו גם היום, אבל החטאים גרמו והם עזבו אותנו אחד אחרי השני, וכל גדול שנפטר השאיר עוד חלל ועוד חלל, עוד ירידת הדורות ועוד ירידה (כמו שהמשנה בסוף סוטה מונה את כל התנאים שנפטרו וכל הדברים שנחסרו בהעדרם, "משמת בן עזאי בטלו השקדנים, משמת בן זומא בטלו הדרשנים וכו'"), וכשיבוא הזמן ויחזרו כולם, ישוב הכל כמו שהיה, כל הדברים הנעלים שהיו בזמן שצדיקים אלו חיו כאן, הכל יחזור כמות שהיה והרבה יותר מכך.

[ד] וצליתי קדם ה'.

כשמבינים את הדברים האלו כל התפילות נראות אחרת, כשמבינים באיזה מצב שפל אנו נמצאים, ואיזה מצב עצום הולך להיות, ממילא התפילות נראות בהתאם.

כתוב בפסוק "וחיכיתי לה' המסתיר פניו מבית יעקב וקויתי לה', אומר התרגום "וצליתי קדם ה'", איך מחכים לה' - ע"י תפילה, זה גם מעשה שכוחו רב, כשאדם מתפלל עוד יום ועוד יום הוא מרגיש בליבו שחסר לו משהו. **והקביה** לא בא בטרוניה עם בריותיו, וכשהוא רואה יהודי שמשתדל ומנסה, שמוותר על עוד משהו ועוד משהו למען זה, אז הקביה יאיר פניו אליו, והוא ירגיש ממש בחוש את האבילות. המעשים בודאי נתונים בידינו, וזה מה שאנחנו יכולים לעשות..

ובאמת להתפלל מחוץ לג' התפילות שמחויבות כל יום, זה מגיע אצלנו רק כשיש בעיות, מישהו לוקח ספר תהילים ומתפלל רק כשיש לו חולה, או שחסר לו דבר, כשיש בעיה וצריך לפתור אותה, ואם הבעיה לא נפתרה, אם ח"ו החולה מת, אז מרגישים שהשתדלות לא הועילה, עשינו מעשה של השתדלות, להתפלל לה, ולא עלתה בידינו. וממילא כשבאים להתפלל על ביהמ"ק, אומר אדם לעצמו, ואם אני אקח ספר תהילים ואתפלל חצי שעה, האם אני אצליח לבנות בזה את ביהמ"ק?

אבל זה שקר וכזב! מלבד מה שכותב המבי"ט שלאחרונים יש יותר סיבה לקבל תפילתם, בצירוף כל תפילות שהתפללו עד עתה, ובצירוף זמן הגאולה שהולך ומתקרב, וכעת זו לא בקשה כזו גדולה, כשרשבי" התפלל לקרב את הגאולה, הוא התפלל לקרב אותה באלף חמש מאות שנה, אבל אנחנו מבקשים לקרב את זה בזמן קצר. אבל לבר מן דין, התפילות לכשעצמם גם אם לא יועילו, הם מקרבים אותנו אל הדבר, מקרבים אותנו לאבלי ציון וירושלים, להיות מהקרובים לביהמ"ק, מאלו שאכפת להם מהנושא הזה. התפילות נועדו לקרב אותנו אל הדבר, וכשאנחנו משקיעים בתפילות על ביהמ"ק, אנחנו חיים עכשיו את ביהמ"ק, ולעתיד לבוא יזכו המתאבלים לשוב איתה משוב.

ניתן לשמוע את הוועדים בקול הלשון ע"ש הרב יואל אריוויץ